

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem Mgr. Janem Lipertem ve věci

žalobkyně: **AndCorp2003, s.r.o.**, IČO: 27944000
sídlem Holečkova 103/31, 150 00 Praha 5
zastoupena advokátem Mgr. Lubošem Fojtíkem
sídlem Lazarská 1718/3, 110 00 Praha 1

proti
žalované:

██████████ V ██████████ M ██████████ D ██████████ narozená dne ██████████
bytem ██████████
zastoupena obecným zmocněncem JUDr. Otakarem Kracíkem
bytem Dobročovická 1687/34, 100 00 Praha 10

o 1 209 648 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 1 209 648 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 9. 3. 2018 do zaplacení a dále zákonné úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1 962 148 Kč od 9. 5. 2016 do 8. 3. 2018, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení 221 558 Kč k rukám zástupce žalobkyně do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně jako právní nástupkyně [redacted] P. [redacted] H. [redacted] narozeného dne [redacted] bytem [redacted] (dále jen „předchůdce“) se domáhá po žalované zaplacení části nevrácené zápůjčky ve výši 1 962 148 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z této částky od 19. 5. 2016 do zaplacení. Předchůdce dne 30. 1. 2015 poskytl žalované částku ve výši 3 462 148 Kč jako bezúročnou zápůjčku bez stanovení termínu vrácení na výplatu úvěru Komerční banky a.s., který byl zajištěn zástavním právem na nemovitost pozemkem žalované p. č. [redacted] jehož součástí je stavba [redacted] a pozemek parc. č. [redacted] vše zapsáno v obci [redacted] na LV č. [redacted]. Předchůdce obdržel částku ve výši 1 500 000 Kč od žalované z prodeje bytu její matky, který zprostředkoval. Za zprostředkování si ponechal odměnu ve výši 58 000 Kč. Zbývající část 1 962 148 Kč žalovaná ani po upomínce ze dne 18. 5. 2016 nezaplatila.
2. Předchůdce v žalobě rovněž uvedl, že se žalovaná brání vrácení zápůjčky započtením pohledávky z kupní ceny za obrazy ze dne 4. 7. 2014. Pohledávku žalované předchůdce zcela sporoval. Uvedl, že s žalovanou neuzavřel kupní smlouvu, nedohodl se s ní na ceně ani předmětu koupě a žalovaná obrazy předchůdci ani nepředala. Žalovaná obrazy po jejich rozchodu je převezla do jeho ateliéru bez jeho souhlasu. Předchůdce připustil, že se neúspěšně snažil prodat některé obrazy žalované, když spolu měli partnerský vztah, a v této souvislosti některá díla převzal a složil za ně zálohu na prodej. O zbylá díla žalované zájem neměl. Žalobkyně rovněž namítla, že žalovaná nevyzvala předchůdce k úhradě pohledávky, kterou započtla a namítla promlčení pohledávky i úkonu započtení s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu (NS sp. zn. 33 Cdo 1642/2006 a NS sp. zn. 33 Cdo 336/2005).
3. Žalovaná se žalobě bránila tvrzením, že na část nevrácené zápůjčky započtla dne 21. 6. 2016 kupní cenu jejích uměleckých děl, které si u ní zakoupil předchůdce na prezentační prohlídce dne 4. 7. 2014 za cenu 1 107 500 Kč. U většiny byla dohodnuta cena za konkrétní dílo, u některých cena za jejich soubor. Předchůdce nechal obrazy ve skladu žalované. Po ukončení partnerského vztahu žalovaná dne 1. 7. 2016 odvezla veškeré zakoupené obrazy do ateliéru předchůdce. Ve splátkách zaplatil část kupní ceny ve výši 100 000 Kč. Po koupi obrazů mezi předchůdcem a žalovanou vznikl partnerský vztah. Žalovaná (srov. např. vyjádření ze dne 2. 1. 2017) uznala, že jí byla zápůjčka ve výši 3 462 148 Kč poskytnuta na úhradu úvěru Komerční banky, který byl zajištěn jejími nemovitostmi. Dále namítala, že kromě z prodeje bytu za ni matka zaplatila dluh ve výši 1 718 000 Kč a nikoli jen částku 1 500 000 Kč. K vrácení zbývající části zápůjčky nedošlo pro součinnost právního zástupce předchůdce. V průběhu řízení žalovaná zopakovala svůj započítávací úkon i ve vztahu k žalobkyni.
4. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 19. 3. 2018, č. j. 22 C 228/2016 – 99, bylo pro částečné zpětvetí žaloby řízení zastaveno pro částku 752 000 Kč, neboť žalovaná předchůdci tuto částku dne 8. 3. 2018 uhradila.
5. Usnesením ze dne 14. 12. 2018 Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 14. 12. 2018, č. j. 22 C 228/2016 – 117, vstoupila na místo předchůdce žalobkyně z důvodu postoupení pohledávky.
6. Při jednání dne 2. 1. 2019 účastníci učinili nesporným, že byla mezi žalovanou a předchůdcem uzavřena bezúročná zápůjčka bez uvedení data splatnosti, na základě které předchůdce žalované poskytl finanční prostředky ve výši 3 462 148 Kč. Dále účastníci učinili nesporným, že na zápůjčku byla uhrazena částka 1 500 000 Kč získaná z prostředků prodeje bytu matky žalované. Při jednání dne 20. 11. 2019 strany učinily nesporné, že žalovaná provedla dopisem ze dne 21. 6. 2016 a v průběhu řízení v rámci vyjádření ze dne 16. 1. 2019 dva započítávací úkony. Sporné mezi stranami bylo, zda těmito úkony došlo k zániku pohledávky žalobkyně.
7. Při jednání dne 2. 1. 2019 byla žalovaná poučena podle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. o tom, že neplní povinnost tvrdit a prokazovat, že její matka plnila na dluh žalované vyšší částku než

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

1 500 000 Kč a dále, aby tvrdila a prokazovala obsah kupní smlouvy ze dne 4. 7. 2014, tedy co bylo onoho dne uzavřeno, v jaké hodnotě a ohledně jakých konkrétních děl se tato smlouva týkala, jak byla dohodnuta splatnost ceny konkrétních děl a předání konkrétních děl, jaká byla konkrétní dohoda na splátkovém kalendáři na zaplacení kupní ceny a seznam děl byl doručen elektronicky. Žalovaná byla rovněž poučena o následcích nesplnění výzvy, jímž je neúspěch ve sporu. Soud určil žalované na splnění jejích procesních povinností lhůtu 14 dní od konání jednání. Poslední den lhůty byla středa dne 16. 1. 2019 a řízení bylo zkoncentrováno.

8. Žalovaná na jednání reagovala tvrzením, že splátky kupní ceny nebyly hrazeny, neboť mezi předchůdcem jí a vznikl partnerský vztah. Docházelo k platbám za vedení domácnosti a podobně, proto žalovaná netrvala na dohodnutých splátkách. Předchůdce prodával některé obrazy na internetových portálech, proto si nějaké obrazy odnesl. Převezení děl do ateliéru předchůdce dne 1. 7. 2016 byla dohoda právních zástupců stran.
9. V rámci vyjádření žalované doručené soudu dne 16. 1. 2019 žalovaná uvedla, že v rámci prodejní akce dne 4. 7. 2014 v ateliéru na adrese [REDAKCE] byly obrazy a další umělecké objekty rozmístěny v celém ateliéru s cenovkami s výjimkou kreseb v deskách. Cena byla sjednána cenovkami u kreseb v deskách dohodou. Předchůdce sám označil díla, o které měl zájem. Výše splátky byla dohodnuta na částku 35 000 Kč měsíčně. V případě, že nebude dodržena splátka, bylo dohodnuto zesplatnění celého dluhu. Obrazy byly prozatímne umístěny ve skladu žalované, přičemž s nimi mohl volně disponovat s výjimkou kreseb, které si předchůdce zanedlouho odnesl. Seznam děl byl zaslán předchůdci elektronicky. Žalovaná opětovně uvedla, že akceptovala, že ze strany předchůdce šlo v případě vyplacení částky 3 462 148 Kč o zápůjčku. Žalovaná zopakovala zápočet vůči žalobkyni, kdy proti pohledávce žalobkyně ve výši 1 209 648 Kč započítává nárok na úhradu části kupní ceny za obrazy ve výši 1 006 000 Kč.
10. Soud shledal, že žalovaná dostatečně konkrétně netvrdila, jaký byl obsah kupní smlouvy, v jaké hodnotě a ohledně jakých konkrétních děl se tato smlouva týkala, jak byla dohodnuta splatnost ceny konkrétních děl a předání konkrétních děl, jaká byla konkrétní dohoda na splátkovém kalendáři na zaplacení kupní ceny a elektronické doručení seznamu předchůdci. Tvrzení žalované zůstala v obecné rovině. Výše uvedené žalované ani neprokázala, a proto již z tohoto důvodu nemůže být se svou obranou úspěšná.
11. Tvrzení a důkazní návrhy žalované vyjádřené v podání ze dne 17. 1. 2020 soud hodnotil jako účelová. Tyto tvrzení byla učiněna po koncentraci řízení a sporovala uzavření zápůjčky, což bylo v předcházejícím řízení mezi stranami učiněno nesporné. Obrana žalované do té doby spočívala na tvrzeném zápočtu. Postrádá smyslu, aby žalovaná prováděla zápočet na pohledávku, kterou neuznává. Žalovaná svůj procesní obrat soudu přesvědčivě nevysvětlila, bránila se tvrzením, že se jedná jen o právní posouzení, což není pravda.
12. Mezi účastníky bylo sporné, zda zbývající část nesporné zápůjčky žalobkyně ve výši 1 209 648 Kč spolu se zákonnými úroky z prodlení zanikla započtením a úhradou ze strany matky žalované.
13. Soud má provedeným dokazováním za prokázané, že žalovaná dne 4. 7. 2014 učinila výjimečnou aukci svých uměleckých děl, které byly označeny cenovkami, neboť měla finanční potíže. Díla si koupili někteří její přátelé a známí. Dne 4. 7. 2014 byl na aukci pozván předchůdce, který se prezentoval jako obchodník s uměním. Mezi ním a žalovanou došlo mezi ohledně blíže neurčených uměleckých děl žalované k nespécifikované dohodě, jejíž součástí byl i nákup některých obrazů předchůdcem za blíže neurčitou cenu. Předchůdce si vybral některá díla žalované, která se následně na internetu snažil bezúspěšně prodat. Po aukci navázali předchůdce a žalovaná partnerský vztah, v rámci kterého předchůdce dne 30. 1. 2015 poskytl žalované částku 3 461 085 Kč a dne 22. 2. 2015 částku 1 063 Kč jako bezúročnou zápůjčku bez stanovení termínu vrácení na výplatu úvěru Komerční banky a.s., který byl zajištěn zástavním

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

právem na nemovitost pozemkem žalované p. č. [redacted] jehož součástí je stavba [redacted] a pozemek parc. č. [redacted] vše zapsáno v obci [redacted] na LV č. [redacted]. Na zápůjčku žalované si předchůdce vypůjčil s úroky od třetích osob. Dohodu ohledně obrazů spolu v rámci partnerského vztahu neřešili. Úhradu obrazů žalovaná nevyžadovala. Předchůdce obdržel z prodeje bytu matky žalované, který zprostředkoval částku 1 500 000 Kč. Předchůdce si nechal peníze za prodej bytu zaslat na svůj účet. Dle vzájemné dohody předchůdce a matky žalované na dluh připadla jen částka 1 500 000 Kč. Zbývající prostředky předchůdce vrátil matce žalované a částku 58 000 Kč proti její vůli zadržel jako svou provizi. V rámci finančních vyrovnání po ukončení vztahu předchůdce navrhl žalované, aby si ponechala částku 225 000 Kč za některé obrazy, které ji spolu s dalšími prostředky za trvání vztahu zasílal na její účet. Žalovaná na smírné řešení nepřistoupila. Žalovaná dluh z bezúročné zápůjčky uznala dne 27. 5. 2016 a 21. 6. 2016. Žalovaná původně evidovala jen dvě platby od předchůdce ve výši 70 000 Kč na nákup obrazů. Žalovaná navrhla započtení vzájemných závazků narovnáním, v rámci kterého uplatňovala kupní cenu obrazů, na což předchůdce nepřistoupil. Žalovaná se pokusila zápočtem ze dne 21. 6. 2016 započíst svou nejistou a neurčitou pohledávku z kupní ceny obrazů. Předchůdce označil zápočet za účelový. Dne 1. 7. 2016 si předchůdce s žalovanou předaly prostřednictvím svých zástupců klíče od ateliéru předchůdce na [redacted]. V ateliéru byly i umělecká díla žalované, které tam žalovaná bez souhlasu předchůdce v blíže neurčitém předchozím období umístila. Předchůdce opakovaně pohrozil žalované žalobou, pokud zápůjčku nevrátí. Dne 8. 3. 2018 žalovaná plnila na jistinu částku 752 500 Kč a dále nezaplatila ničeho. Dluh žalované započtením nezankl a povinnost žalované zaplatit žalobkyni, na kterou přešla žalobou uplatněná pohledávka předchůdce na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 30. 11. 2018, nadále trvá. Soud nemá za prokázané, že by dne 4. 7. 2014 došlo mezi předchůdcem a žalovanou k uzavření konkrétní smlouvy o koupi na konkrétní umělecká díla žalované s konkrétní cenou a splatností. Strany se konkrétně nedohodly na předání těchto děl předchůdci. Provedeným dokazováním pak nebylo vyvráceno tvrzení žalobkyně, že se předchůdce zavázal pouze ke komisionímu prodeji některých obrazů žalované, za které žalované složil zálohu ve výši 225 000 Kč, že byla uzavřena konkrétní smlouva o splátkovém kalendáři se sankcí prodloužení spočívající v splatnosti celého dluhu, a dále má soud za vyvrácené, že by matka žalovaná plnila na dluh žalované více než částku 1 500 000 Kč.

14. Soud měl k dispozici výpovědi svědků, listinné důkazy a účastnický výslech žalobkyně.
15. Ze svědecké výpovědi M [redacted] L [redacted] blízké a dlouholeté přítelkyně žalované, soud zjistil, že počátkem července 2014 žalovaná učinila výjimečnou aukci svých uměleckých děl, které byly označeny cenovkami, neboť měla finanční potíže. Některé obrazy si koupila společně s rodiči a zaplatili za ně na místě. Předchůdce se snažil některé obrazy žalované prodat.
16. Ze svědecké výpovědi O [redacted] S [redacted] blízkého dlouholetý kamarád žalované, soud zjistil, že předchůdce v blíže neurčité době při slunečném počasí bezprostředně po aukci obrazů žalované zmínil, že od žalované koupil neurčité množství obrazů. Svědkovi byl předchůdce prezentován jako obchodník s uměním, nabídl mu tedy obrazy po svém otci. Cenu za obrazy žalované s předchůdcem nikdy neřešil.
17. Z výslechu I [redacted] S [redacted] matky kamaráda žalované, soud zjistil, že se po aukci uměleckých děl žalované u nich doma žalovaná zastavila v doprovodu předchůdce, který obchodoval s uměním.
18. Z výslechu svědkyně R [redacted] D [redacted] soud zjistil, že předchůdce zprostředkoval prodej bytu svědkyně. Předchůdce si nechal peníze za prodej bytu zaslat na svůj účet. Na dluh žalované připadala částka 1 500 000 Kč. Zbývající částku cca 200 000 Kč si svědkyně chtěla ponechat, a proto si vymínila na předchůdci, aby jí předchůdce vrátil v několika platbách částku v celkové výši 160 000 Kč. Částku 58 000 Kč, kterou jí zadržoval jako provizi, po něm nevymáhala, ačkoliv s touto provizí nesouhlasila.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

19. Z výsledku svědka P [redacted] H [redacted] bývalého partnera žalované a původní žalobce, soud zjistil, že na aukci žalované dne 4. 7. 2014 mezi ním a žalované došlo k vágní dohodě, v rámci které si vybral některé obrazy žalované za blíže neurčitou cenu, které se následně snažil bezúspěšně prodat na internetu. Již na akci 4. 7. 2014 se žalovaná předchůdci líbila, posléze spolu navázali partnerský vztah. Po rozchodu žalované navrhl, že by si žalovaná ponechala částku 225 000 Kč, kterou ji zaslal a on by si ponechal díla, která měl v té době u sebe. Předchůdce zprostředkoval prodej bytu matky žalované a z prodeje si připsal na dluh žalované částku 1 500 000 Kč.
20. Z účastnického výsledku žalobkyně soud zjistil, že si předchůdce na aukci vybral blíže neurčité množství obrazů u žalované za blíže neurčitou cenu na prodejní aukci dne 4. 7. 2014. Úhradu za obrazy spolu v rámci partnerského vztahu neřešili. Úhradu obrazů poté, co spolu začali žít, nevyžadovala.
21. Z e-mailu ze dne 18. 5. 2016 soud zjistil, že předchůdce žalovanou v předchozím období upomínal o vrácení peněz z předmětné zápůjčky a tento požadavek zopakoval rovněž v tomto e-mailu. Nadále se předchůdce zavázal prodávat díla žalované.
22. Ze sdělení [redacted] F [redacted] V [redacted] ze dne 27. 5. 2016 soud zjistil, že žalovaná uznala poskytnutí prostředků ve výši 3 462 148 Kč dle ústní smlouvy o půjčce. Žalovaná v té době evidovala dvě platby od předchůdce ve výši 70 000 Kč na nákup obrazů. Žalovaná navrhla započtení vzájemných závazků narovnáním.
23. Z oznámení [redacted] F [redacted] V [redacted] ze dne 19. 7. 2016 soud zjistil, že předchůdce nesouhlasil s požadavkem žalované na započtení kupní ceny za obrazy.
24. Z dopisu [redacted] L [redacted] S [redacted] ze dne 16. 6. 2016 soud zjistil, že předchůdce již dne 16. 6. 2016 nesouhlasil s požadavkem žalované na započtení kupní ceny. Předchůdce popíral vlastnictví obrazů, uváděl, že se s žalovanou dohodly na komisním prodeji obrazů.
25. Z dopisu [redacted] L [redacted] S [redacted] ze dne 28. 7. 2016 soud zjistil, že předchůdce namítal, že zápočet je účelový. Současně byla žalovaná opětovně upozorněna na hrozbu podání žaloby.
26. Z dopisu [redacted] L [redacted] S [redacted] ze dne 29. 7. 2016 soud zjistil, že předchůdce žádal vyklizení obrazů z ateliéru předchůdce.
27. Ze stanoviska [redacted] F [redacted] V [redacted] ze dne 11. 8. 2016 soud zjistil, že předchůdce sporoval uzavření kupní smlouvy s žalovanou a nepřistoupil na navržené narovnání. Žalovaná žádala o sdělení účtu pro doplacení částky 737 748 Kč s odůvodněním, že je částku připravena bezodkladně zaplatit.
28. Z dopisu [redacted] L [redacted] S [redacted] č. 1. 21 spisu soud zjistil, že zástupce předchůdce reagoval na sdělení čísla účtu pro zaplacení částky, kterou žalovaná uznala. Současně uvedl, že se jedná předžalobní upomínku.
29. Z předávacího protokolu o klíčích od ateliéru ze dne 1. 7. 2016 soud zjistil, že dne 1. 7. 2016 předchůdce s žalovanou si toho dne předaly klíče od ateliéru na adrese [redacted]. V ateliéru byly i umělecká díla žalované, které tam žalovaná bez souhlasu předchůdce, v blíže neurčitém předchozím období umístila.
30. Z Facebookové komunikace na č.l. 48 – 51 soud zjistil, že v březnu 2014 předchůdce koupil obraz žalované v galerii [redacted].
31. Z jednostranného zápočtu pohledávek a závazků ze dne 21. 6. 2016 soud zjistil, že žalovaná dne 21. 6. 2016 uznala svůj závazek vůči předchůdci ve výši 3 462 148 Kč za výplatu zástav na předmětných nemovitostech v k. ú. [redacted] a pokusila se započíst kupní cenu obrazů. V zápočtu není uvedeno konkrétní vymezení uměleckých děl ani jejich cena. Uvedena je pouze souhrnná částka 1 006 000 Kč. Žalovaná evidovala úhradu uměleckých děl ve výši 100 000 Kč. Seznam jednotlivých položek měl tvořit přílohu č. 1, ta však k dopisu není přiložena.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

32. Z potvrzení o platbě ze dne 8. 3. 2018 soud zjistil, že žalovaná hradila předchůdci na jistinu svého dluhu částku 752 500 Kč bankovním převodem.
33. Ze smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 30. 11. 2018 soud zjistil, že žalobkyně nabyla práva a povinnosti pohledávky uplatněná projednávanou žalobou, a stala se tak právním nástupcem předchůdce.
34. Z emailu P. H. v návaznosti na email ze dne 23. 4. 2016 soud zjistil, že si předchůdce a matka žalované navzájem vyrovnávaly platby, přičemž na vyrovnání zápůjčky žalované matka žalované poukázala jen částku 1 500 000 Kč.
35. Z vyúčtování č. 1 předchůdce (č. l. 27 - 28 spisu) soud zjistil, že předchůdce provedl dvě platby ve výši 3 641 085 Kč a 1 063 Kč na výplatu zástavy, vrátil matce žalované částku 160 000 Kč související s prodejem bytu matky. Platby jsou označeny čísly účtů a variabilními symboly.
36. Z vyúčtování č. 1 předchůdce na č. l. 66 a 66 p. v. soud zjistil, že si na zápůjčku žalované předchůdce vypůjčil s úroky.
37. Z vyúčtování č. 2 předchůdce na č. l. 68 až 69 p. v. soud zjistil, že předchůdce navrhoval žalované vyrovnání vzájemných plateb v případě, že mu žalovaná rychle vrátí zápůjčku. Žalované posílal větší množství peněz v různých částkách. Na obrazy evidoval dle původní dohody ze dne 4. 7. 2014 předchůdce částku 225 000 Kč. Platby probíhaly v částkách 50 000 – 55 000 Kč v období od 7. 7. 2014 do 9. 3. 2015 na blíže neurčité obrazy dle komentáře předchůdce navrhuje započíst částky ve výši 30 000 – 35 000 Kč. Kromě těchto částek předchůdce evidoval další větší množství plateb ve prospěch žalované.
38. Pokud jde o výsledky svědků, ty soud hodnotí jako málo věrohodné s omezenou vypovídající hodnotou.
39. S výjimkou předchůdce se jednalo o osoby blízké žalované. M. L. je blízká přítelkyně žalované, znají se od střední. Stejně tak O. S. je bývalý spolužák ze střední žalované a dlouhodobě se znají. I. S. je matkou O. S. kamaráda žalované. R. D. je matkou žalované. Svědci uvedli, že informace o prodeji obrazů mají informace od žalované. Samotného prodeje se nezúčastnili, mají proto jen zprostředkované informace. M. L. líčila, že předchůdce měl koupit vše, co bylo v ateliéru. Cenu si nevybavovala, vybavila si oproti jiným skutečnostem značně přesně splátkový kalendář, avšak jedná se opětovně o informaci z doslechu od žalované. Přesnost výpovědi svědkyně lze porovnat s jejím tvrzením, že poskytnutá zápůjčka od předchůdce měla činit částku přes 1 milion korun, i když šlo o částku přesahující 3,5 milionu Kč. Svědkyni lze uvěřit, že žalovaná udělal prodejní akci s ohledem na své finanční potíže a svědkyně koupila nějaké obrazy s rodiči a obrazy, které byly označeny cenovkami. Jaká byla cena a množství obrazů či náležitosti sporné smlouvy ze dne 4. 7. 2014 z výsledku svědkyně zjistit nešlo. O. S. pak uvedl, že předchůdce měl skoupit půlku ateliéru, ale kolik jich bylo a v jaké hodnotě, nevěděl. Po koupi se žalovaná a předchůdce u něj zastavili. Tato výpověď svědka je cennější v tom směru, že soud uvěřil tomu, že předchůdce dne 4. 7. 2014 si u žalované koupil u žalované nějaké obrazy, neboť mu to měl potvrdit i sám předchůdce. Pokud by předchůdce u žalované obrazy žádné nekoupil, svědek by mu nenabízel obrazy po otci. Nevylučuje to však verzi předchůdce, že jako obchodník s uměním vzal obrazy žalované tzv. do prodeje a s žalovanou se dohodl na komisioním prodeji, popřípadě, že se jedná o některé obrazy, které již žalované zaplatil. Přesnější zjištění nelze z této výpovědi učinit. I. S. nabyla dojmu, že předchůdce je obchodník s uměním, byl se podívat i na obrazy jejího zesnulého muže. Co měl předchůdce koupit a za jakou cenu neví, ani tam nebyla. Lze shrnout, že svědci tak nemohou o ústní dohodě mezi žalovanou a předchůdcem nic říci, liší se i v líčení zprostředkovaných informací od žalované o množství obrazů, které měl předchůdce dle žalované koupit. Rovněž nelze z jejich výpovědi učinit žádný závěr, jaké byly náležitosti

smlouvy o koupi, zda se jednalo o komisi či ne a jaké obrazy měl předchůdce vlastně koupit. Svědci spontánně spojovali nákup obrazů s tím, že předchůdce je obchodník s uměním. R. D. pak má jako matka k žalované bezprostřední blízký vztah, těžko si lze představit, že by svědčila v neprospěch žalované za situace, kdy z kroků předchůdce byla dle vlastních slov znechucena a své dceři se snažila pomoci prodejem vlastního bytu. Údajný nákup obrazů od žalované i ona opětovně dala do souvislosti s tím, že předchůdce měl být obchodník s uměním. Přesvědčivé je svědectví matky žalované o tom, že se snažila dceři pomoci s dluhy tím, že prodala vlastní byt, tento prodej zprostředkoval předchůdce a na dluhy žalované byla určena částka 1 500 000 Kč. Zbylé peníze si chtěla svědkyně nechat pro sebe a po naléhání ji předchůdce zbývající částku vrátil (kromě části, kterou si předchůdce následně určil sám jako svou provizi). Výpověď svědkyně tak vyvrátila verzi žalované, že veškeré peníze z prodeje bytu byly určeny na splacení zápůjčky.

40. Výslech P. H., který žalovanou původně žaloval, lze považovat za málo věrohodný již jen z toho důvodu, že v řízení vystupoval v postavení procesní žalující strany a svědčil tak ve prospěch svých dřívějších žalobních tvrzení. Předchůdce se evidentně snažil bagatelizovat uměleckou tvorbu žalované, ačkoliv je z jejich internetové komunikace zřejmé, že se žalované v počátku chlubil tím, že koupil její obraz v galerii. Žalovaná pak nařkla předchůdce v rámci svého účastnického výsledku ze lži. Vztah mají obě osoby v současné době nepřátelský. Lze jen spekulovat, že mezi předchůdcem a žalovanou došlo dne 4. 7. 2014 k nějaké dohodě. K jakému obchodu mezi stranami došlo, a na jaké obrazy se dohoda vztahovala, nelze z výpovědi předchůdce hodnověrně zjistit. Soud uvěřil předchůdci, že jejich dohoda byla vážná i s ohledem na neurčitá tvrzení žalované, která ani nevěděla, kolik na obrazech měl vlastně předchůdce již zaplatit. Žalovaná se v době aukce předchůdci líbila a usiloval o její přízeň. Následně se jako partner snažil žalované pomoci, jinak by jí nevyplácel zástavu milionovými částkami. Následný milostný vztah jen prohloubil neformálnost jejich počínání. Poté, co se vztah rozpadl, byl předchůdce veden snahou provést vyúčtování, kterému se žalovaná bránila. Své obrazy pak využila jako záminku, aby žádné peníze předchůdci vracet nemusela, ačkoliv ji předchůdce bezpochyby půjčil a kromě toho poslal i další velké množství peněz.
41. Výslech žalované ohledně podoby vzájemné dohody ze 4. 7. 2014 rovněž nepřinesl nic zásadního. Pouze potvrdil, že předchůdce toho dne v ateliéru žalované byl a obrazy a sochy zůstaly u žalované v ateliéru. Co a za kolik měl koupit, nebylo výsledkem žalované prokázáno. Sama žalovaná uváděla, že jednaly i o slevě, vystavené cenovky tak pro předchůdce evidentně neplatily. Žalovaná pak předala předchůdci díla, o kterých uvedla, že je ani původně neprodávala. Nelze odhlédnout od toho, že žalovaná byla od počátku vedena snahou vyhnout se splacení zápůjčky. Část nesplacené zápůjčky, která nemohla zaniknout ani tvrzeným zápočtem, splatila až dne 8. 3. 2018, ačkoliv číslo účtu předchůdce jí muselo být známo z četných příchozích plateb, kdy jejich vztah trval. Její tvrzení jsou účelová vedená snahou se zbavit povinnosti žalobkyni půjčené prostředky vracet. Rozporuplnost tvrzení žalované dokládá například i to, že ačkoliv uvádí, že prodlením jedné splátky se měl stát okamžitě splatný celý dluh, sama při svém účastnickém výsledku uvedla, že po předchůdci jako partnerovi měsíční splátky nevyžadovala. Těžko lze tak uvěřit, že by se strany v počínajícím partnerském vztahu dohodly na tak striktní verzi plateb. Chování žalované, která platby nadále nevyžadovala, tomu rovněž neodpovídalo. Tvrzení žalované, že veškeré prostředky z prodeje bytu matky měly jít na úhradu jejího dluhu, pak svědeckou výpovědí vyvrátila její vlastní matka. Žalovaná rovněž uvedla, že peníze předchůdci zaslala, neboť mu nechtěla nic dlužit, svůj závazek vůči předchůdci si žalovaná tedy uvědomovala a uznávala jej.
42. Pokud jde o hodnocení listinných důkazů, soud k nim uvádí následující.
43. Vzájemná korespondence obou právních zástupců stran dokládá, že k údajnému zápočtení došlo již v rámci vyhrocených vztahů účastníků, kdy předchůdce dal najevo, že nehodlá započítávat dohodou cenu obrazů žalované na svoji nespornou zápůjčku. Za této situace bylo

nesprávné, aby byl proveden jednostranný zápočet. Pohledávka žalované byla nejistá a neurčitá. Samotná žalovaná neměla jasno, kolik jí předchůdce má vlastně za obrazy dlužit. Předchůdce namítal, že zápočet je účelový, opakovaně žalovanou upozorňoval na hrozbu podání žaloby. Za účasti obou stran došlo k protokolárnímu převzetí ateliéru, avšak předchůdce obrazy nepřevzal, žádal, aby byly žalovanou vyklizeny.

44. Z jednostranného zápočtu pohledávek a závazků ze dne 21. 6. 2016 soud zjistil, že žalovaná dne 21. 6. 2016 uznala svůj závazek vůči předchůdci ve výši 3 462 148 Kč za výplatu zástav na předmětných nemovitostech v k. ú. [REDAKCE] a pokusila se započíst kupní cenu obrazů. V tomto zápočtu není uvedeno vymezení uměleckých děl ani jejich cena. Uvedena je pouze souhrnná částka 1 006 000 Kč. Seznam jednotlivých položek nazvaný příloha č. 1 zápočtu nebyl doložen. Samotný zápočet je neurčitý. Soud uvádí, že se nemohlo jednat o seznam s fotografiemi založený na č.l. 52-65, neboť ten vznikl až při protokolárním převzetí klíčů od ateliéru dne 1. 7. 2016. I v rámci tohoto seznamu se objevují cifry bez bližšího určení. Jednostranným zápočtem žalovaná pouze uznala dluh vůči předchůdci, avšak započtením tento dluh nezanikl. Logicky nelze započíst svou pohledávku proti dluhu, o kterém by si započítávající myslel, že neexistuje. Konkrétní podoba ústní smlouvy a splnění podmínek pro nárokování kupní ceny není v zápočtu ani tvrzena. Samotná žalovaná z opatrnosti, pokud by nebyl zápočet shledán jako platný a účinný podáním ze dne 2. 1. 2017, správně ze dne 16. 1. 2019, doručeným žalobkyni dne 26. 7. 2019, uplatnila zápočet znovu. Tento zápočet byl však uplatněn již po promlčecí době jednostranného právního úkonu, nebyl o moc určitější než předchozí a zejména bylo jasné, že pohledávka žalované je mezi stranami naprosto sporná a nejistá, neboť byl o ní veden projednávaný soudní spor.
45. Potvrzení o platbě ze dne 8. 3. 2018 je důležité pro průběh prodlení žalované a vysvětluje pohnutky žalované. Opožděná platba žalované svědčí o tom, že žalovaná nebyla vedena snahou dluh předchůdce bezodkladně hradit, jak uváděla. Platbu 752 500 Kč soud vyhodnotil shodně s původním žalobcem jako platbu na jistinu, neboť platba byla označena „ÚHRADA POHLED. [REDAKCE]“. Dodatečné určení žalované ze dne 18. 10. 2018, že na jistinu měla jít pouze částka 737 748 Kč, aby platba odpovídala tvrzením žalované, soud nebral zřetel, neboť určení plnění dlužníka je relevantní jen v okamžiku plnění dluhu. Následné dodatečné určení nemá právní relevanci. Výše úroků dle vyjádření žalované ze dne 18. 10. 2018 pak neodpovídá ani tvrzenému prodlení žalované. Plnění na jistinu, jak je přijal předchůdce žalobkyně, je pro žalovanou i příznivější.
46. Vyúčtování předchůdce soud hodnotil jako důkaz pouze podpůrný. V rámci smírného řešení vztahů před podáním žaloby padaly různé varianty. Vyúčtování č. 1 je ve spise založeno dokonce ve dvou verzích. Předchůdce např. ve vyúčtování chtěl, aby žalovaná nahradila úroky z půjček, které si sám vzal, aby jí pomohl, ačkoliv obě strany sporu se shodly na tom, že zápůjčka byla dohodnuta jako bezúročná. Z tohoto vyúčtování pak nelze dovodit, jaká byla původní dohoda stran ze dne 4. 7. 2014. Doložené platby se ani výší neshodovaly se splátkami uváděnými žalovanou. Žalovaná původně evidovala na obrazy jen platbu ve výši 70 000 Kč, následně 100 000 Kč. Důkaz vyúčtováním předchůdce, z kterého snad žalovaná dovozovala uznání v žádném případě nelze přeceňovat, neboť tato listina měla povahu návrhu na narovnání a sama o sobě toho stvrzuje jen velmi málo. Lze ji však věřit v tom smyslu, že vypsané platby s čísly účtu a variabilními symboly tak, jak je podrobně popsal předchůdce, skutečně proběhly. Takovými platbami jsou nesporné poskytnutí zápůjčky, vrácení peněz matce žalované, i velké množství finančních prostředků zasláné předchůdcem žalované. Z vyúčtování č. 2 pak v žádném případě nelze dovodit uznání dluhu, jak uvádí žalovaná, neboť proběhnuté platby jejím tvrzením neodpovídají a nejsou doprovázeny patričním komentářem předchůdce, že uznává dluh vůči žalované co do důvodu a výše.
47. Smlouvu o postoupení pohledávky soud posoudil jako určitou a platnou. Na žalobkyni přešly veškerá práva a povinnosti z předmětné zápůjčky uplatněné projednávanou žalobou.

48. Z emailu P [redacted] H [redacted] ze dne 23. 4. 2016 podporuje tvrzení svědkyně R [redacted] D [redacted], že na zápůjčku byla z prodeje bytu vyčleněna částka 1 500 000 Kč.
49. Soud blíže nehodnotil některé provedené důkazy. Takovým důkazem jsou fotografie obrazů, z nichž lze učinit jen závěr, že obrazy žalované existují a byly fotografovány. Webové stránky s díly žalované, z nichž lze učinit závěr, že díla žalovaná byla nabízena k prodeji na internetu, což bylo mezi účastníky, jak plyne z jejich vyjádření, nesporné. Z neúplných výpisů z účtu, obchodního rejstříku žalobkyně, nepodepsané smlouvy o půjčce mezi R [redacted] D [redacted] a žalovanou soud nezjistil ničeho relevantního, stejně tak z obchodního rejstříku žalobkyně. Soud neprováděl další dokazování, které žalovaná navrhovala a blíže nehodnotil další provedené důkazy a tvrzení účastníků, neboť by to bylo nadbytečné, když výše uvedené je naprosto dostatečné pro závěr o důvodnosti žalobou uplatněného nároku. Žalovaná trvala na provedení důkazů navržených v podání ze dne 17. 1. 2020, které soud neprovedl z následujících důvodů: 1) důkazní návrhy žalované byly procesně nepřipustné, neboť byly učiněny po koncentraci řízení, která nastala dne 16. 1. 2019, 2) vztahovaly se k uzavření zápůjčky, kterou účastníci učinili v předchozím řízení nespornou, přičemž žalovaná neměla žádný legitimní důvod, proč svá nesporná tvrzení začala měnit, 3) poskytnutí zápůjčky bylo dostatečně prokázáno dalšími důkazy. 4) K provádění dokazování nebyly splněny podmínky, neboť tvrzení žalované byly neúplné a žalovaná fázi řízení, kdy měla rozhodné skutečnosti tvrdit, zmeškala.
50. Na dalších důkazních návrzích žalovaná ani netrvala, jak sdělila při jednání dne 24. 1. 2020. Předmět dokazování tak byl vyčerpán. Další důkazy by byly důkazy duplicitními, neboť soud nemá o důvodnosti nároku žalobkyně na základě provedeného dokazování žádných pochyb. Provádění obsáhlejšího dokazování k nejisté a neurčité pohledávce, kterou chtěla žalovaná započíst, by i nepřiměřeně prodlužovalo řízení, což vylučuje i ustanovení § 1987 odst. 2 o. z.
51. Soud učinil následující závěr o skutkovém stavu. Předchůdce jako zapůjčitel poskytl žalované jako vydlužiteli částku 3 462 148 Kč jako bezúročnou zápůjčku bez stanovení termínu vrácení na výplatu úvěru Komerční banky a.s., který byl zajištěn zástavním právem na nemovitost pozemkem žalované. Předchůdce obdržel z prodeje bytu matky žalované částku 1 500 000 Kč. Dne 8. 3. 2018 žalovaná plnila na jistinu částku 752 500 Kč a dále nezaplatila ničeho. Dluh žalované započtením nezanikl a povinnost žalované zaplatit žalobkyni, na kterou přešla žalobou uplatněná pohledávka předchůdce, nadále trvá. Soud nemá za prokázané, že by dne 4. 7. 2014 došlo k uzavření konkrétní smlouvy o koupi na konkrétní umělecká díla žalované.
52. Podle § 2390 zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen „o. z.“) přenechá-li zapůjčitel vydlužiteli zastupitelnou věc tak, aby ji užil podle libosti a po čase vrátil věc stejného druhu, vznikne smlouva o zápůjčce.
53. Podle § 1982 odst. 1 o. z. dluží-li si strany vzájemně plnění stejného druhu, může každá z nich prohlásit vůči druhé straně, že svoji pohledávku započítává proti pohledávce druhé strany. K započtení lze přistoupit, jakmile straně vznikne právo požadovat uspokojení vlastní pohledávky a plnit svůj vlastní dluh. (2) Započtením se obě pohledávky ruší v rozsahu, v jakém se vzájemně kryjí; nekryjí-li se zcela, započte se pohledávka obdobně jako při splnění. Tyto účinky nastávají k okamžiku, kdy se obě pohledávky staly způsobilými k započtení.
54. Podle § 1987 odst. 1 o. z. k započtení jsou způsobilé pohledávky, které lze uplatnit před soudem. (2) Pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není.
55. Dle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 1. 10. 2018, sp. zn. 28 Cdo 5711/2017, lze-li očekávat, že by námitka započtení vznesená podle § 98 věty druhé o. s. ř. s ohledem na obtížnost zkoumání existence a výše započítávané pohledávky nepřiměřeně prodlužovala řízení o pohledávce uplatněné žalobou, je možné konstatovat nemožnost započtení pohledávky pro nejistotu a neurčitost.

56. Dle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24. dubna 2007, sp. zn. 33 Odo 336/2005 jsou předpoklady zániku pohledávek započtením a/ vzájemnost pohledávek (musí jít o dva závazky mezi týmiž subjekty, kde věřitel jedné pohledávky je zároveň dlužníkem druhé a naopak; výjimky ze vzájemnosti nejsou pro tuto věc podstatné), b/ stejný druh plnění (ten je splněn, jde-li o pohledávky peněžité), c/ způsobilost pohledávek k započtení (nejde o pohledávky, jejichž kompenzabilnost je vyloučena zákonem nebo dohodou účastníků), a d/ právní úkon směřující k započtení (jednostranný či dvoustranný). Ke kompenzaci je třeba, aby jeden z účastníků učinil projev k započtení adresovaný druhému účastníku. Forma takového právního úkonu není předepsána, musí splňovat obecné náležitosti a z jeho obsahu musí být zřejmé, jaká pohledávka a v jaké výši se uplatňuje k započtení proti pohledávce věřitele. K zániku peněžitých pohledávek v rozsahu, v němž se vzájemně kryjí, dochází okamžikem, kdy se pohledávky setkaly.
57. Právně soud posoudil věc následovně. Předně je třeba říci, že žalovaná nesplnila uložené procesní povinnosti podle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř., když nenabídla způsobilá tvrzení (a ani důkazy) o tom, že měla způsobilou pohledávku k započtení. O konkrétních náležitostech ústní smlouvy ze dne 4. 7. 2017 tak, aby bylo zřejmé, že žalované vznikl nepochybný nárok na zaplacení právě jí započítávané částky, lze pouze spekulovat a přetrvává základní nejistota, na čem konkrétně se vlastně dohodli, a zda žalované vůbec právo na zaplacení konkrétní částky vzniklo. Sama žalovaná přiznává, že ústní smlouva je obtížně prokazatelná. Žalovaná rovněž nenabídla způsobilá tvrzení pro svou obranu, že provedla účinné prohlášení o započtení, neboť započtení jsou neurčitá a žalovaný předtím nebyl vyzván k žádné úhradě. Druhé započtení, které žalovaná uplatnila vůči žalobkyni v průběhu řízení, je nepochybně promlčené, neboť veškerá jednostranná právní jednání se promlčují ve lhůtě 3 let, kdy mohla úkon učinit.
58. Žalovaná pohledávku řádně nezapočetla i proto, že její pohledávka je nejistá. Předchůdce žalobkyně správně namítl, že započtení bylo provedeno účelově poté, co ztroskotala smírná jednání. Takovým to způsobem k započtení přistupovat nelze. Žalovaná dobře věděla, že její pohledávka je v době započtení sporná. Přes provedené dokazování, kterým chtěl soud postavit najisto, zda jsou splněny předpoklady, s nimiž hmotné právo spojuje zánik pohledávky započtením, je tu stále velká míra nejistoty ohledně existence samotné protipohledávky, která nebyla opřena o nepochybné argumenty. I důvodová zpráva k novému občanskému zákoníku zdůrazňuje, že započtení sleduje odstranění vzájemných pohledávek zúčastněných osob a nikoli vyvolání nejasností a následných sporů. V tomto konkrétním případě jde dokonce o samotnou existenci pohledávky žalované, která proto nemůže být jednostranně řešena jen úkonem jedné ze stran. Z těchto důvodů je třeba i žalobkyni chránit před tím, aby byly na její úkor započítávány pohledávky, které by si započítávající strana vzhledem k jejich neurčitým a nejistým parametrům přizpůsobovala tak, aby jí to bylo ku prospěchu. Smyslem § 1987 odst. 2 o. z. je čelit právě tomu, aby započítávající strana uplatňovala pohledávky, které jsou jen s obtížemi prokazatelné a jednostranně jimi kompenzovala dluhy. Tomu odpovídá i judikatura, která dovodila, že složitě prokazovaná protipohledávka není způsobilá započtení. Žalovaná neprovedla řádné započtení, když tvrzené započtení je nezpůsobilé, neboť zde nebyla vzájemnost pohledávek, způsobilost pohledávek k započtení (nejistota a neurčitost) a žalovaná nečinila řádný jednostranný úkon směřující k započtení (NS sp. zn. 33 Odo 336/2005). Další dokazování není v projednávané věci zapotřebí (NS sp. zn. 28 Cdo 5711/2017). Na žalobkyni tak přešla práva uplatněná žalobou předchůdce postoupením pohledávky, neboť předložená smlouva má veškeré nutné náležitosti (k tomu srov., např. y R 16/2004). Pohledávka žalobkyně je nesporná a nezanikla započtením, a proto má žalobkyně právo podle § 2390 právo na vrácení zapůjčené částky společně se zákonným úrokem z prodlení dle § 1970 o. z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Z reakcí žalované bylo zřejmé, že svůj dluh plnit nehodná a vyhýbá se zaplacení, proto je pohledávka splatná den po výzvě k plnění ze dne 18. 5. 2016. Z výše uvedených soud žalobě vyhověl, jak je uvedeno ve výroku I. rozsudku.

59. Pokud jde o argumenty žalované lze říci, že samotná pochybnost o podstatě pohledávky žalované stačí proto, aby bylo žalobě vyhověno. Nad rámec toho ještě žalovaná nenabídla dostatečně určitá tvrzení a důkazy pro svou pohledávku a nevyvrátila skutkovou verzi žalobkyně, že předchůdce se snažil některé vybrané obrazy, které si převzal k sobě, a za které složil žalované zálohu cca 225 000 Kč, prodat a o zbylá díla žalované neměl zájem. Ta byla do jeho ateliéru umístěna samotnou žalovanou bez jeho souhlasu po skončení vztahu. Seznam obrazů vytvořila žalovaná až dodatečně v rámci tvrzeného zápočtu, kdy byly strany již ve sporu. Předmět koupě tak nebyl sjednán určitě, žalovaná obrazy předchůdci neodevzdala, neumožnila mu nabýt vlastnické právo a ten nebyl povinen za obrazy žalované platit cenu, kterou žalovaná jednostranně určila až ve svém zápočtu. Námitky žalované proti úroku z prodlení jsou liché, neboť se jedná o zákonný úrok z prodlení peněžitého závazku, který vzniká nezávisle na dohodě stran o tom, že nebudou požadovány úroky smluvní. Pouze pro úplnost lze uvést, že i kdyby měla žalovaná za to, že předchůdce neplnil dluh její, ale závazky jejího bývalého manžela, svým chováním, kdy dluh uznala, zavázala se jej uhradit a následně se na něj snažila započíst své nezpůsobilé pohledávky, nepochybně přistoupila k dluhu svého bývalého manžela podle § 1892 odst. 1 o. z. Žalovaná byla hmotně interesována, aby byl dluh banky splněn, neboť byl dluh zajištěn jejími nemovitostmi. To však jen pro úplnost, neboť poskytnutí zápůjčky bylo mezi stranami nesporné, naopak požadavek zaplacení za obrazy byl vysoce sporný, tedy nezpůsobilý započtení.
60. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že je žalovaná povinna nahradit úspěšné žalobkyni náklady řízení. Náhradu nákladů řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 98 108 Kč snížený o vrácenou část soudního poplatku pro částečné zpětvzetí ve výši 37 625 Kč, který byl vrácen dne 24. 5. 2018 (č. l. 101 spisu). Soudní poplatek k nahrazení činí 60 483 Kč. Odměnu advokáta soud určil podle § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „AT“) ve spojení s § 7 odst. 5 AT. Při tarifní hodnotě sporu 1 962 148 Kč činí odměna za úkon částku 16 180 Kč. Advokát provedl tyto úkony právní služby: příprava a převzetí, předžalobní výzva, podání žaloby, částečné zpětvzetí. Za dopis se smírným řešením ze dne 16. 6. 2016 soud odměnu nepřiznal, neboť se nejednalo o účelný úkon. Z chování žalované bylo zřejmé, že dluh hradit nehodlá. Odměna tak činí 64 720 Kč. Při tarifní hodnotě sporu 1 209 648 Kč po částečném zpětvzetí žaloby činí odměna za úkon částku 13 140 Kč. Advokát provedl tyto úkony právní služby (§ 11 odst. 1 písm. a), d), g) AT): 4 účasti na jednání dne 2. 1. 2019, 13. 2. 2019, 20. 11. 2019 a 24. 1. 2020 a vyjádření ze dne 14. 1. 2019 a vyjádření k věci ze dne 23. 1. 2020. Odměna tak činí 65 700 Kč. Advokátovi náleží ke každému úkonu paušál náhrady hotových výdajů 300 Kč podle § 13 odst. 3 AT. Celkem náleží advokátovi na náhradě hotových výdajů částka 2 700 Kč. Odměna advokáta se podle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. zvyšuje o 21 % DPH (27 955 Kč). Celkem náhrada nákladů žalobkyně (60 483 Kč + 64 720 Kč + 65 700 Kč + 2 700 Kč + 27 955 Kč) činí částku 221 558 Kč (výroku II.).

Poučení:

Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 do patnácti dnů od jeho doručení.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí či exekuci.

Praha 24. ledna 2020

Mgr. Jan Lipert v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.